ANUL XII. No. 1471 — 4 PAGINI 3 LEI — Vineri 5 Octombrie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari 2000

MARE COTIDIAN SPORTIV
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Director: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
Telefon : Direcție 3.26.60 / Administrație 3.26.60 / Redacție și Provincie 3.26.69

Un subiect pentru U.F.S.R.

Ce se petrece la Oradea

Corespondentul nostru din Oradea, ne-a transmis eri o știre, care ilustrează marea sportivitate a organelor militare de acolo.

Nu încape îndoială că de mult, mai marii oștirei din Capitala Bihorului au dovedit pentru sport un „sentiment" caracteristic. Un palmares bine accentuat ilustrează vechiul atașament ce-l manifestă, pentru tot ce e sport și sportiv.

Intr'o bună zi organele militare de acolo au interzis un match de football, în alta Barta a fost plimbat cu sentinelele pe străzile Oradiei, pentru crima de les - Baratki, iar cea mai proaspătă e taxa care vor s'o aplice asupra încasărilor matchurilor de football, în vederea înființării unui fond al aviației.

Mai multe dovezi de atașament pentru mișcarea sportivă nici nu se poate.

Nu întrebăm însă dacă conducătorii sportului pot rămâne impasibili în fața acestor mici și inofensive atențiuni. Desigur că nu.

Chiar dacă manifestările de până acum n'au avut consecințe prea grave, prin evoluția s'a ajuns la un proect de impozit, iar mai curând sau mai târziu se va ajunge la cine știe ce măsură vexatorie mai gravă.

E de prevăzut acest lucru, din moment, ce atitudinea aceasta este localizată la Oradea, unde se pare ca sportul are de luptat cu o anumită mentalitate.

Se exercită la Oradea, o tutelă inadmisibilă asupra mișcărei sportive. Unii interzic matchuri, alții pun taxe și nimeni din acei cari ar trebui să intervină, nu s'a sesizat.

La o săptămână interval, Oradia e câmpul de experiență, a tuturor celor ce au de împărțit ceva cu sportul.

La conjuctura de acolo, care e foarte dificilă în orice caz, se adaugă și isprăvi, ca cele pe cari am avut ocazia să le semnalăm.

Sistemul — căci regularitatea anumitor manifestări ne face să credem că suntem în fața unui sistem — trebue să înceteze.

Și pentru aceasta trebue să intervină U. F. S. R. Nu federația de specialitate, ci uniunea are datoria să se sesizeze.

Să aducă faptul la cunoștința celor mai importante autorități militare, să informeze Ministerul Armatei și să ceară măsuri de protecție. E nevoie de o intervenție energică, altfel, riscăm ca într'o bună zi, s'auzim de întâmplări și mai grave. Demersuri orădene s'au făcut multe. Au rămas însă fără rezultat.

Astăzi e nevoie de o procedură energică, altfel sistemul interzicerii matchurilor, arestării de jucători sau a taxei de doi lei de spectator, va dăinui și în pagubă va fi mișcarea sportivă în general.

C. DEM.

„Sporttagblatt" despre înfrângerea Venusului

Cunoscutul ziar vienez de specialitate din Viena, publică:

«Slavia din Praga nu a depus nici un efort ca să bată pe Venus București cu 9:2 (la pauză 6:0). Românii sau lăsat derutați și au primit trei puncte unul după altul. Atunci au schimbat portarul, dar nici aceasta nu a fost de folos, și după ce gazdele au scos din echipă pe Puc, Zenisck și Urril și i-au înlocuit cu alți jucători, s'a schimbat situația românilor, dar cu foarte puțin însă.

Unde-i unu, nu-i putere...

Cei unsprezece plenipotențiari ai footballului românesc vor fi deacum înainte numiți de un singur om, vor fi apreciați de o singură pereche de ochi.

Pentru această dificilă și importantă misiune, a fost creat un dictator, un fel de Mussolini al footballului nostru.

Toate comisiile de până acum, observatorii cari băteau provinciile, părerile și controversele în jurul echipei naționale, au dispărut. In locul lor tronează autoritar «selecționeurul unic».

Selecționeur unic, așa se numește noul conducător al destinelor echipei naționale, și această misiune a fost încredințată d-lui maior Jane Săvulescu.

Nu știm sigur dacă, încărcat cu noua tresă, d. maior Săvulescu a coborât scările Federației zâmbind. Mai mult decât probabil că nu. Și mai mult ca sigur că'n noaptea aceea d. maior în loc să doarmă, s'a gândit dacă Petea Vâlcov e mai bun ca Schwartz, și dacă minoritarul Dobai poate fi înlocuit de vreun pur sânge.

Și nu numai în noaptea aceea, dar și în cele următoare, d-lui maior i-a pierit bunătate de somn.

Un proverb bătrânesc spune: «unde's doi puterea crește». Inaintea d-sale selecționeurii erau chiar mai mulți decât doi, și totuș se poticneau adeseori. Iar astăzi, d. maior e unul, și «unde-i unul, nu-i putere».

Dar în ciuda proverbului, d. maior are nu numai putere, ba chiar puteri discreționare. D-sa taie și spânzură. D-sa alege, d-sa culege, însfârșit d-sa face echipa națională.

Și tocmai deaceea d. maior e necăjit și crede, pe bună dreptate, că și-a complicat enorm tânăra sa existență în Biuroul Federal.

Să faci echipa națională!

Lucrul ar părea foarte simplu. Alegi cei mai buni unsprezece jucători, îi îmbraci în tricouri de aceeaș culoare și le dai drumul pe teren. Și dacă ai făcut bine echipa, e imposibil să nu câștige.

In realitate însă, lucrurile stau cu totul altfel. E ușor să spui că alegi «cei mai buni unsprezece jucători». Dar cum dracu îi alegi?

Te-ai dus tu, selecționeur unic la O. N. E. F., ca să-ți fixezi preferințele. Și în timp ce cu inima sărobită vezi cum toți așii nu mai sunt decât simple exofle, pe terenul dela Cotroceni un halt centru face minuni, iar la Careii Mari, înaintașul centru a deteriorat barele. Mă rog, cum să-i vezi pe ăștia care sunt în formă? Și chiar dacă ar veni cineva să-ți spună, nu-ți vine să crezi.

Dar admitem ipoteza că ai găsit cei mai buni jucători. Cine-ți dă asigurarea că aceștia o să joace bine și'n Polonia? Forma nu e constantă nici la caii de curse.

Pe urmă sunt atâtea imponderabile meschine, că doar omul e șubred, și tocmai atunci jucătorul poate fi constipat, sau, Doamne ferește, vice versa.

Selecționeur unic! Evident, e o misiune care depășește cu mult forțele unui singur om. E o misiune supra-omenească, și pe de-asupra, îți produce în orice caz neplăceri.

Căci dacă, în cazul cel mai fericit, echipa pe care ai zămislit-o a ieșit victorioasă, meritul nu e al d-tale. D-ta ai jucat, sau ei? D-ta ai tras la goal, sau ei? Va să zică meritul e exclusiv al lor.

Dar dacă, și nu vrem să cobim, aleșii d-tale n'au făcut altceva decât să mănânce bătaie, atunci e nenorocire. Cel mai bun lucru care-ți rămâne de făcut, e să-ți astupi urechile.

Cu alte cuvinte, în această afacere ești tovarăș numai la pagubă: câștigă echipa, a câștigat ea și o laudă toată lumea, pierde echipa, ai pierdut d-ta, și te înjură toată lumea.

Și unde mai pui, d-le selecționeur unic, că publicul nostru ingrat, înjură și la match nul.

A. NOL

Azi se dispută la U. F. S. R.

Sferturile de finală în cupa Col. Gabriel Marinescu

Rugbyul român are ocazia de a se manifesta azi datorită gestului d-lui Colonel Gabriel Marinescu. A fost un gest salvator pentru situația rugbyului din țara noastră.

Un splendid trofeu de argint, oferit în competițiune echipelor din categoria onoare și 18 ceasornice echipei învingătoare, au fost deajuns ca să dezmorțească rugbyul nostru.

O finală la O. N. E. F. în prezența M. S. Regelui, și fondul «Colonel Gabriel Marinescu» iată alte motive serioase care vor lăsa să se întrevadă zile mai bune pentru un sport deajuns de apreciat în apus.

Cluburile noastre au dat cea mai mare importanță acestei competițiuni..

Era și normal. Gestul d-lui prefect al Municipiului București trebuia apreciat la justa lui valoare.

Nu credem să fie mulți acei cari au făcut sacrificiu, ca cela al d-lui Colonel Gabriel Marinescu. Gestul său are și o explicație, după cum a și mărturisit-o în adresa trimisă F. R. R.-ului.

El este urmarea îndemnurilor M. S. Regelui Carol II, care a arătat în totdeauna o solicitudine deosebită pentru rugby.

Azi pe terenurile dela șosea cele opt echipe ale categoriei de onoare vor începe lupta pentru cupa oferită.

In adevăr, rugbyul prin esența lui este un sport greu. Efortul cerut jucătorilor este enorm. Dacă acestui efort se adaugă și interesul pe care-l pun echipierii în această competițiune, ne putem da seama că este nevoe de un serios arbitraj pentru a se înlătura orice exagerări și ori ce accidente.

Echipele cari se avântă în luptă azi după amiază, trebue să aibă în vedere scopul principal al trofeului pus în joc: popularizarea rugbyului

(Continuare în pagina II-a)

Botez a învins în 3 seturi pe Cantacuzino

Aspecte

Dincolo de cerberii dela intrare, gol... Un gol care însă pe organizatori îi înăbușe...

Ba nu... două, patru siluete albe, se profilează pe roșul unui teren. E semi-finala de dublu-mixt.

Somogy-Botez cu Wertheim Caralulis. Luptă pe viață și pe moarte: mai repede de moarte: fiecare minge câștigată de adversari, este însoțită de o privire ucigătoare a lui Botez și de câteva cuvinte spuse printre dinți. Dar Weirtheim-Caralulis nu-și fac inimă rea din asta. Și focul continuă...

Botez... la juriu ! ! Vocea d-lui Caracostea răsună în parcul Tennis-Clubului; iar Botez speriat tresare în mijlocul unui cerc de... admiratoare, ca un școlar prins cu țigara în gură.

Spectatorii, ici unul, colo altul, se îndreaptă către tribună.

Admiratoarele lui «Sandy» în primul rând, gata să-l susție cu o privire... îmbărbătătoare, cu un aplaus plasat la momentul oportun.

«Bâzu» elegant ca întotdeauna, privește, având în ochi o promisiune ce pare că nu-l încântă pe Botez.

Incepe jocul. Două mingi și... un «Sandy !» oftat din primele rânduri; acesta, înduioșat, caută să termine cât mai repede, o rachetă scurt aruncată, ca un bumerang în sârmă face pe Botez să privească speriat către admiratoarele din rândul întâiu. Ce lung îmi pare drumul ce duce la... rachetă. Și «Bâzu» mai calm continuă jocul.

40-15 ! 40-30 ! Două voci, pe două terenuri: doi arbitri în exercițiul funcțiunii, pe două terenuri apropiate. D. San-Galli arbitrează; d. Economu deasemenea.

40-15 ! ! 40-30 ! ! D. San-Galli par'că vrea cu tot dinadinsul să-l încurce pe d. Iconomu, care pentru a fi sigur, silabisește, în surdină: ba nu; patru-zeci, trei-zeci.

Se joacă dublul doamne; match palpitant: toți palpită: jucătoarele, publicul... D. Caracostea s... țigara d-lui Caracostea. N'am văzut lucru mai îngrijorat de soarta sa decât țigara d-lui Caracostea, când se jocă un match în care sunt active culorile clubului său, sau în care joacă d-na Caracostea.

*

In sfârșit a trecut și a opta zi. Și mai sunt două zile de jucat pentru a putea spune că s'a terminat și Campionatul Național din anul acesta, care dacă n'a bătut recordul de asistență sau mai nu știu ce record, desigur că l-a bătut pe acel al duratei.

Din fericire, în urma match-urilor jucate eri, s'a ajuns la finale, așa încât, nu mai sunt de jucat de cât trei match-uri, finalele la dublu domni și dublu mixt, care se vor juca azi și cea de simplu domni care se va juca... mâine.

Match-ul zilei, a opus pe Botez lui Cantacuzino. Toți așteptau, cu vădit interes figura pe care o va face «Bâzu», aureolat de o victorie asupra lui Schmidt, în fața campionului încă național Botez.

Previziunile celor mai mulți, s'au adeverit. Botez a câștigat. Și era o imposibilitate să piardă, căci îi este superior lui «Bâzu» în aproape toate compartimentele; incontestabil Bâzu posedă un «fote-hand» mult superior celui lui Botez. Dar acesta are mai multă siguranță în «back-hand» și posedă un suflu și un joc de picioare cu mult superioare lui Cantacuzino.

Destui factori deci, pentru a justifica o victorie așteptată din partea lui Botez.

Mulți din cei cari așteptau victoria lui Botez, nu se gândeau însă că «Bâzu» va opune o rezistență atât de slabă. Toți credeau că va câștiga cel puțin un set. Și era cât p'aci să fie așa, dacă nu s'ar fi contat pe voința și ambiția lui Botez.

Jocul începe cu serviciul lui Cantacuzino, care-l câștigă. Botez adoptă o tactică de mingi scurte, cunoscând că rezistența nu este una din calitățile lui «Bâzu». Cu toate acestea, Cantacuzino câștigă jocul. Botez renunță însă la jocul scurt și începe să joace jocul său regulat, cu mingi cât mai plasate; acest fel de a juca nu îi convine lui Cantacuzino, care lasă totuși pe adversar să-l impue; la 5—3 pentru Botez, Cantacuzino schimbă tactica; atacă pe back-hand-ul lui Botez cu mingi puternice și lungi și vine cât mai des la fileu. Reușește să facă 40—30, dar o minge ușoară, un «smash» în fileu, egalitate și Botez câștigă următoarele două puncte, Cantacuzino fiind extrem de enervat.

Set-ul al doilea nu are istoric; Botez, cu toate atacurile «fore-hand»-ului lui Cantacuzino, răspunde tot. 6—1 pentru Botez. «Game»-ul lui Cantacuzino este câștigat, după o luptă foarte strânsă, după 5 «dence»-uri.

In cel de al treilea set, cel mai disputat, Botez pare puțin obosit și se lasă condus cu 4—3, apoi cu 5—3; set-ul părea definitiv câștigat, dar Botez «remontează» 5—5; Cantacuzino conduce cu 6—5, dar nu poate opri pe Botez, într'un ultim efort să câștige set-ul și matchul.

Botez—Cantacuzino: 6-3; 6-1; 7-5.

In afară de matchul acesta s'a continuat «dublul mixt» început în ajun, dar neterminat, între Somogy-Botez—Wertheim Caralulis.

Primii câștigă cu 6-2; 3-6; 6-2.

Cealaltă semi-finală s'a jucat între: Caracostea-Schmidt și Popper-Hamburger. Primii, câștigă în două

(Continuare în pagina II-a)

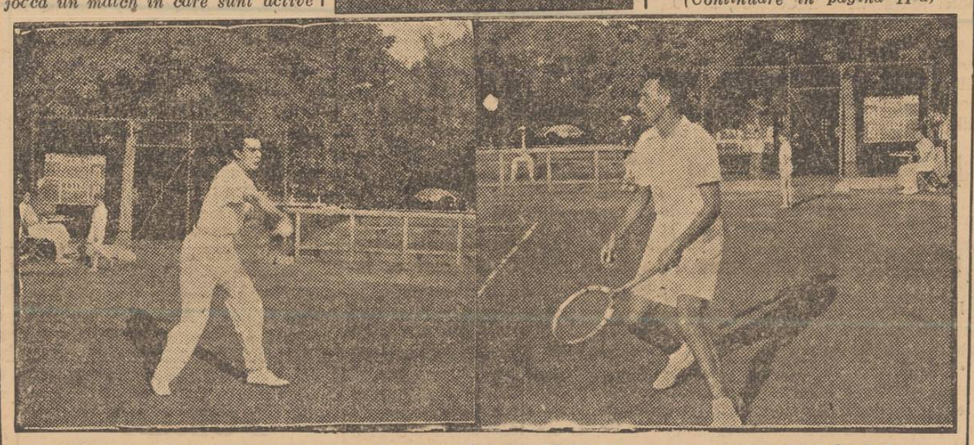

SUS: D-na Caracostea în plină acțiune. JOS: Două faze ale matchului Botez — Cantacuzino

Paavo Nurmi marathonist

Intențiile faimosului alergător finlandez

HELSINGFORS (Corespondență particulară) — Este mai bine de doi ani, de când se vorbește de această mare schimbare în viața sportivă a faimosului alergător finlandez ; de data aceasta lucrul pare serios și aceasta pentru mai multe motive.

Putem crede în trecerea lui Nurmi în rândul marathoniștilor, în primul rând, pentrucă acest fapt l-a anunțat însuși Nurmi, sau în orice caz ca venind dela el.

Motivul nu ar fi decât pe jumătate valabil. Pentru că, oricât ar fi împotriva declarațiilor publice lui Nurmi, nu-i displace, totuși să se vorbească despre el.

A spus, s'au n'a spus, în orice caz un lucru s'a înregistrat și anume: Nurmi nu a desmințit zvonurile.

Trebue deci să ne împăcăm cu ideea de a-l vedea într'o bună zi pe Nurmi alergând marathonul, și lucrul nu este chiar atât de greu pentru acest fenomen al sportului pedestru.

Nurmi a atins vârsta de 36 ani și simte mai bine ca oricine că nu mai poate emite prea mari pretenții pe 5000 metri. Cât despre 10.000 metri, nici atâta, pentru că această distanță necesită un efort pe pistă și mai mare.

Intr'un cuvânt, Nurmi se simte mai puțin iute ca odinioară și gândind la fel ca Kolehmainen, că un alergător de 36 ani care mai posedă resurse, trebue să fie un excelent marathonist, a întrezărit această nouă posibilitate de a-și afirma imensele resurse.

Ca și în alte ocazii, Nurmi pare că a judecat cât se poate de bine.

Actualmente nu există un singur alergător din lume care să cunoască mai bine ca el alergările.

Dacă se decide să treacă dela fondul scurt la fondul lung, să fiți siguri că a studiat îndeajuns posibilitățile lui în acest nou gen de alergări.

Actualmente pare că suntem fixați asupra sanselor lui în cea mai grea probă atletică.

Dacă Nurmi va lua vreodată startul unei curse de marathon, va termina într'un timp pe care nu l-au putut realiza Lanys, Theato, Hicks, Sherring, Hayes, Mc. Arthur, Steneros, Kolehmainen, El Onofi, și acum în urmă formidabilul argentinian Zabala. Adică, într'un cuvânt, toți marii campioni care au reușit să câștige Marathonul Olympic.

Dar Nurmi este profesionist, sau cel puțin declarat profesionist. Sentința aceasta însă, sportivii din Finlanda nu o vor recunoaște niciodată.

Cu toată interdicția pronunțată de I. A. A. F., Nurmi este primit să participe la toate reuniunile atletice din Finlanda.

In curând deci este foarte posibil să-l vedem participând și la Marathon.

Va fi fără îndoială o dată istorică în atletismul mondial ; va însemna apoteoza strălucită a celui mai formidabil produs al atletismului mondial, care începând cu 1500 metri își va încheia prodigioasa activitate cu Marathonul.

Și ceia ce este mai impresionant, este că în toate probele prin care ia trecut Nurmi a lăsat aceiași impresie formidabilă.

K. S.

Toma Aurel, Dumitru Călinescu și Gh. Popescu vor boxa la Viena

Suntem informați că la Federația Română de box s'au primit contractele de angajament pentru matchurile pe cari le vor susține la Viena boxeurii Aurel Toma, Dumitru Călinescu și Gh. Popescu-Ploești.

Boxeurii noștri vor susține câte două matchuri, în zilele de Joi 18 Octombrie și Marți 23 Octombrie.

Pentru Gh. Popescu, adversarul nu este încă desemnat.

Toma Aurel va întâlni pe Albert, iar Dumitru Călinescu pe Blaho.

Știrea nu ne a fost confirmată încă de Secretariatul F. R. B.

O senzațională înfrângere a cuplului Borotra Boussus

PARIS 3 (Intersport). — Astăzi s'a terminat concursul internațional de tennis, disputat în capitala Franței.

In finala probei de simplu domni francezul Boussus a învins pe Legay cu 6-4 6-3, 6-1.

Proba de simplu doamne a fost câștigată de elvețiana Payot, care a dispus de d-na Mathieu cu 1-6, 6-2, 6-1.

In proba de dublu mixt, perechea Mathieu-Hendrodin a bătut pe Payot—Barbier cu 8-6, 6-4.

Cea mai mare surpriză a concursului este victoria perechei Bernard—Gentien în proba de dublu domni asupra lui Borotra-Boussus cu 9-7, 6-8, 6-2, 5-7, 6-1.

Matchul universitar Cehoslovacia-Ungaria

După prima zi Cehoslovacia conduce cu 39 la 31

PRAGA 3 (Intersport). — Astăzi a început pe stadionul Belvedere, matchul internațional universitar de atletism Cehoslovacia—Ungaria.

După prima zi, studenții cehi au reușit să totalizeze 39 puncte în timp ce Ungurii au întrunit 31 puncte.

Iată și rezultatele tehnice:

800 metri: Rosicki (C) 1 m. 55 s. 4 record ceh; Arady (U) 1,57 s. 2; Istenay (U) 1, 57 s. 4.

Prăjina: Zouffka (U) 3 m. 90; Hlavon (C) 3 m. 80; Csany (U) 3 m. 40.

Suliță: Varsegy (U) 65 m. 16; Ferka (C) 59 m. 52; Mola (U) 56 m. 03.

200 metri: Wuenchy (C) 22 s. 4; Korosi (C) 22 s. 6; Svatas (U) 22 s. 9.

5000 m.: Hron (C) 16 m. 1 s. 8; Obesls (C) 16 m. 30 s. 2 Engedi (U) 16 m. 46,4.

Inălțime: Solyoni (C) 1 m. 80; Galande (U) 1 m. 80; Spiva (C) 1 m. 80.

Ștafeta suedeză: Cehoslovacia 2 m. 00 s. 4; Ungaria 2 m. 3 s. 4.